

Arrest

nr. 55 110 van 28 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 22 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. STROOBANTS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Keniaans staatsburger te zijn, afkomstig van Lavington. In 2008 bekeerde u zich tot de islam. Toen uw ouders dit vernamen eisten ze dat u meteen zou stoppen met het belijden van uw geloof. U werd door uw vader geslagen. U beloofde te zullen stoppen maar bleef stiekem naar de moskee gaan en bidden. In juni 2010 zag uw moeder u uit de moskee komen met enkele vrienden. Wanneer u terug thuis was hoorde u uw moeder dit aan uw vader vertellen. Omdat u bang was voor zijn reactie besloot u weg te lopen. U ging naar uw tante maar vertelde haar niet de reden waarom u thuis weggelopen was. U hoorde haar met uw vader telefoneren en vernam dat uw vader u zou komen halen. Hierop liep u weg naar (G.S.), de vrouw die uw secundaire studies had betaald. U legde haar uw problemen uit waarop ze een paspoort voor u regelde en uw reis naar België. Op 22 juli 2010 kwam u

aan in België waar u dezelfde dag asiel aanvraag. U vreest dat uw vader intussen de Keniaanse autoriteiten op de hoogte zal gesteld hebben van uw bekering en dat men zal denken dat u naar Somalië gereisd bent om er Al-Shabab te vervoegen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Zo kan immers geen geloof worden gehecht aan uw bewering als zou u sinds 2008 bekeerd zijn tot de islam omdat u van deze godsdienst houdt (zie gehoor CGVS, p.2). Vooreerst overtuigt u totaal niet aangaande de reden waarom u zich wou laten bekeren tot de islam. Aangezien uw bekering enorme implicaties had voor u - uw religie werd niet aanvaard door uw ouders en bovendien spreekt u van grote problemen voor de moslims in Kenia (zie gehoor CGVS, p.3, 5)- mag verwacht worden dat u grondig over deze beslissing heeft nagedacht en dat u hiervoor een goede reden moet gehad hebben. Wanneer u echter gevraagd wordt waarom u zich liet bekeren tot de islam, verklaart u enkel dat u hun manier van bidden leuk vindt (zie gehoor CGVS, p.4). Wanneer u gevraagd wordt wat u er dan leuk aan vindt, verklaart u dat het vijf keer per dag gebeurt (zie gehoor CGVS, p.4). Wanneer verder gevraagd wordt of dit het dan is dat u leuk vindt, verklaart u echter dat u, wanneer u bij de voetbalclub 'Dagoretti Muslims' ging spelen, ze u beloofden dat ze elke studie voor u zouden mogelijk maken en u naar Soedan zou kunnen gaan studeren (zie gehoor CGVS, p.4). Vooreerst zijn dit allerm minst ernstige redenen om een bekering tot de islam te overwegen, zeker aangezien u daarmee riskeerde in ernstige problemen met uw familie te komen. Bovendien zijn deze verklaringen inconsistent met uw eerdere verklaringen voor het CGVS waarin u stelde dat u reeds bekeerd was alvorens u aan te sluiten bij de 'Dagoretti Muslims' en dat u zich bekeerde omdat u van de religie houdt (zie gehoor CGVS, p.2). Wanneer u met deze laatste vaststelling geconfronteerd werd, herhaalde u dat u houdt van hun manier van bidden (zie gehoor CGVS, p.4).

Verder verklaarde u dat u als moslim ging bidden in de Djamia-moskee, maar bleek u niet te weten wat Djamia dan voor moslims is of betekent en waarom de moskee zo werd genoemd (zie gehoor CGVS, p.4). Verder verklaart u in twee jaar tijd voldoende Arabisch geleerd te hebben van uw vrienden om de Koran te kunnen lezen en de Koran te begrijpen (zie gehoor CGVS, p.4, 5). U verklaart bovendien meer van de Koran te houden dan van andere islamietische heilige boeken (zie gehoor CGVS, p.5). Het is dan ook niet aannemelijk dat u niet weet wat de Fatiha is (zie gehoor CGVS, p.5), aangezien het het eerste deel van de Koran betreft (zie informatie in uw administratief dossier). Verder vermeldde u zelf de woorden 'assalam alaikum', maar wanneer u gevraagd werd naar de betekenis van die woorden verklaarde u: 'Goeiemorgen. Hoe gaat het met je.' (zie gehoor CGVS, p.4). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de betekenis ervan is: 'vrede zij met u'. Vervolgens verklaarde u dat een imam iets is zoals een paus, maar wanneer u dan gevraagd wordt wat de naam van uw imam is, verklaart u het zich niet te herinneren (zie gehoor CGVS, p.4, 5).

Bovendien verklaarde u dat engelen voor moslims hetzelfde zijn als profeten (zie gehoor CGVS, p.5), terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie in uw administratief dossier) duidelijk blijkt dat dat niet zo is. Bovendien verklaart u dat engelen mensen zijn die door Allah werden gestuurd (zie gehoor CGVS, p.5) terwijl uit de informatie duidelijk blijkt dat het 'geestelijke schepselen' zijn, noch mannelijk, noch vrouwelijk.

Ook in uw verklaringen betreffende de Ramadan slaat u de bal volledig mis. U verklaart dat de Ramadan elk jaar in augustus valt en 40 dagen duurt (zie gehoor CGVS, p.5). Uit de informatie blijkt ook dit totaal niet te kloppen. De Ramadan valt immers elk jaar op een ander moment en duurt slechts 29 of 30 dagen. U verklaart ook dat er in de islam zes profeten zijn en noemt Gibriel, Mohammed, Mussa, Osea en Mustafa (zie gehoor CGVS, p.5). In de informatie waarover het CGVS beschikt worden echter, op Mohammed na, totaal andere namen vermeld. Verder kent u de Zakat niet, nochtans één van de vijf pijlers van de islam (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier) en verklaart u dat u zich tijdens het gebed moet richten naar Ikrah, wat het beloofde land is voor moslims (zie gehoor CGVS, p.5), terwijl uit de informatie blijkt dat men zich dient te richten naar de Ka'aba in Mekka. U blijkt echter ook de Ka'aba niet te kennen (zie gehoor CGVS, p.5).

Al deze elementen laten toe geen geloof te hechten aan uw beweerde bekering tot de islam. Bijgevolg kan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen als zou u hierom problemen gekend hebben met uw vader of problemen riskeren met de Keniaanse autoriteiten.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legde ten slotte geen enkel document voor dat een controle van uw reisweg, identiteit of vluchtrelaas mogelijk maakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 1 A, lid 2 van de Conventie van Genève, artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht.

Hij geeft aan dat uit het feit dat hij niet op alle vragen met betrekking tot de islam kon antwoorden, geenszins kan worden afgeleid dat hij zich niet tot de islam heeft bekeerd. Hij verwijst naar de juiste wijze van gebruik van de woorden. Verzoekers bekering en toetreding tot de voetbalploeg gebeurden gelijktijdig. Thans luistert verzoeker enkel naar de moslimnaam H.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker verklaarde dat hij zich in 2008 bekeerde tot de islam en hierdoor problemen kreeg met zijn ouders (administratief dossier, stuk 3, p.2).

De waarachtigheid en oprechtheid van verzoekers voorgehouden bekering is niet aannemelijk omwille van zijn zeer beperkte kennis van de islam. Van iemand die zich bekeert tot een andere godsdienst en om deze reden vervolging vreest in zijn land van herkomst, mag worden verwacht dat hij minstens over een elementaire kennis beschikt over zijn nieuwe religie daar aangenomen moet worden dat deze bekering ook een bijzondere interesse opwekt inzake de kernelementen van dit geloof. Te dezen is het niet aanvaardbaar dat verzoeker de werkelijke betekenis van 'assalam aleikum' niet kent, de functie van een imam niet kan duiden noch de naam van de imam van zijn moskee kon geven, geen weet heeft van de jaarlijkse verandering van de aanvang van de ramadan noch weet hoe lang deze duurt, niet weet wat de Ka'aba is, geen besef heeft over de betekenis van het begrip 'zakat' en de richting voor het bidden omschrijft als "(...) je moet kijken waar de schaduw is. Dat is waar de Ikrah is (...) Omdat dat blessing geeft. Ikrah is als het beloofde land voor moslims" (ibid., p.5). Dergelijke onwetendheden omtrent essentiële elementen van de godsdienst (cf. landeninformatie in administratief dossier) tot dewelke hij zich bekeerde, ondermijnen op fundamentele wijze de geloofwaardigheid inzake deze bekering.

Ook verzoekers subjectieve beweegredenen om zich te bekeren, namelijk "[o]mdat ik hun manier van bidden leuk vind. (...) We bidden vijf keer per dag" (administratief dossier, stuk 3, p.5), kan bezwaarlijk aanvaard worden als een oprechte uiting van zijn bekering.

Gezien verzoeker zijn bekering tot de islam niet aannemelijk maakt, kan evenmin geloof gehecht worden aan de vrees voor vervolging die hij ingevolge deze bekering aanvoert.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Het eerste middel is ongegrond.

3.1. In een tweede middel baseert verzoeker zich op een schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en een schending van de motiveringsplicht.

3.2. Waar verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing niet motiveert waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd blijkt uit de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat het oordeel omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas (zie sub 2.2.) en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,
dhr. R. SANEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS